

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 2T/7/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6821010010
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Uhorskai
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2021:6821010010.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca samosudcom JUDr. Michalom Uhorskaiom v trestnej veci proti obžalovanému Ivanovi Rusňákovi na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29. novembra 2021, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: Ivan Rusňák
nar. 10. 02. 1996 v Revúcej, trvale bytom Turčok 115, okres Revúca,

je v i n n ý, ž e

od marca 2017 až doposiaľ v Turčoku, v okrese Revúca, hoci je osobou samostatne zárobkovo činnou bez možnosti zistenia jeho skutočného príjmu, bol príležitostne zamestnaný, prípadne mu nič nebránilo sa zamestnať a dosahovať tak pravidelný príjem neprispieva vôbec na výživu svojej maloletej dcéry Nikoly R., nar. 10. 08. 2016, bydliskom pri svojej matke Nikole Szendreiovej v Turčoku č. 115 a to aj napriek tomu, že mu táto povinnosť vyplýva priamo zo Zákona o rodine a k tejto bol navyše zaviazaný aj rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 5P/57/2019 zo dňa 07. 11. 2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 07. 12. 2019, podľa ktorých je povinný prispievať na výživu maloletej sumou 70,- e mesačne, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej, čím spôsobil dlh na výživnom vo výške 3 990,- €,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

t ý m s p á c h a l

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á

podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 4 Trestného zákona, pri nezistení žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a pri zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody ho zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca podal dňa 19.01.2021 na súd obžalobu na obžalovaného Ivana Rusňáka pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené v obžalobe.

Samosudca vo veci rozhodol trestným rozkazom č. k. 2T/7/2021-109 zo dňa 17.02.2021. Prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca podal proti uvedenému trestnému rozkazu včasný odpor, na základe čoho samosudca nariadil hlavné pojednávanie. Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie, ktorého za zúčastnil prokurátor a poškodená. Súd vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného, ktorý bol na tento termín hlavného pojednávania riadne a včas predvolaný, a to dňa 15.11.2021, pričom v predvolaní bol poučený o tom, že súd v prípade jeho neospravedlnenej neúčasti môže vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti. Vzhľadom na to, že obžalovaný sa na termín hlavného pojednávania bez ospravedlnenia nedostavil, vykonal súd hlavné pojednávanie za splnenia podmienok uvedených v § 252 ods. 2 Trestného poriadku v neprítomnosti obžalovaného.

Na hlavnom pojednávaní súd vypočul svedkyňu - poškodenú Nikolu Szendreiiovu, ktorá uviedla, že k dnešnému dňu od marca 2017 obžalovaný nezaplatil nič z výživného, pričom nevedela, či obžalovaný pracuje, pretože sa s ním dlhšiu dobu nestretáva, keďže obžalovaný sa o svoju dcéru vôbec nezaujíma. Zároveň uviedla, že UPSVaR jej platí náhradné výživné od júna 2020.

Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná zápisnica z výpovedi obžalovaného z prípravného konania, z ktorej súd zistil, že obžalovaný je od januára 2020 zamestnaný vo firme Agromačaj, s.r.o., kde pracuje na dohodu. Čo sa týka majetkových pomerov nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, vozidlo, ani žiadnu vec vyššej hodnoty. Bývalá družka podala na Okresný súd revúca návrh na určenie výživného, pričom rozhodnutím tohto súdu bola ich dcéra zverená do starostlivosti Nikoly Szenderiovej a zároveň mu bola uložená povinnosť platiť výživné na dcéru Nikolu každý mesiac do 15. dňa vo výške 70 € vopred do rúk bývalej družky. Tejto povinnosti si je dobre vedomý. Pokiaľ vie, tak celý dlh na výživnom by mal byť v tom čase viac ako 700 €, ale nevie presne to uviesť. K vyživovacej povinnosti uviedol, že si ju nikdy neplnil. Nerobil to ani po tom čo sa od nich odsťahoval a nerobil to ani po tom, čo mu bola táto povinnosť určená súdom, a to z dôvodu že nikde nepracoval. Aj keď bol v tom čase živnostník, živnosť asi po mesiaci od rozchodu pozastavil a už nikde nerobil. Nebol v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Zamestnal sa na dohodu až koncom roka 2019. Výplatu dostáva každých 10 dní v čistom okolo 400 €. Keď sa dozvedel že bývala družka podala trestné oznámenie, tak jej posielal poštovou poukážkou sumu 100 €, pričom mu povedala, že ich nepotrebuje. Peniaze neboli prevzaté. O dcéru sa po rozchode nezaujímal a nenavštevoval ju. Bol v tom čase v podmienke a družka nechcela aby tam chodil. Za to obdobie dcére nič nekupoval a ani neprispieval na výživu. Za výživné je voči nemu vedené exekučné konanie.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané takisto listinné dôkazy, z ktorých boli zistené nasledovné skutočnosti:

Rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 5P/57/2019 zo dňa 07.11.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.12.2019 bol obžalovaný zaviazaný prispievať na výživu maloletej Nikoly výživné vo výške 70 € mesačne, vždy do 15 dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

Z rodného listu mal. Nikoly Rusňákovej súd zistil, že jej rodičia súd poškodená Nikola Szendeiová a obžalovaný Ivan Rusňák.

Zo správy ÚPSVaR Revúca súd zistil, že obžalovaný od 01.01.2017 nie je a ani nebol v evidencii uchádzačov o zamestnanie, a v uvedenom období ani nepoberal žiadne dávky v hmotnej núdzi. Svedkyňa poškodená poberá prídavok na dieťa v sume 24,34 € a rodičovský príspevok v sume 220,70 €. Zo správy od Sociálnej poisťovne súd zistil, že obžalovaný od 01.01.2017 do 28.03.2017, a od 13.09.2017 do 24.11.2017 bol vedený ako zamestnanec na dohodu o vykonaní práce, od 21.11.2019 do 31.12.2019 a od 01.02.2020 do 11.08.2020 bol vedený ako zamestnanec na dohodu o pracovnej

činnosti. Obžalovaný si nepodal žiadosť o poskytnutie dávky v nezamestnanosti, a nie je evidovaný ako poberateľ dôchodku.

Zo správy od zamestnávateľa Mateja Gabaja, súd zistil, že obžalovaný pracoval vo firme Maholz od 18.11.2016 do 28.03.2017 na dohodu o vykonaní práce. Pri nástupe neuviedol, že má vyživovaciu povinnosť a z príjmu mu neboli strhávané žiadne zrážky. Zo mzdového listu súd zistil, že za celé obdobie zarobil 66,65 €.

Zo správy od zamestnávateľa Jána Ferka, súd zistil, že obžalovaný bol zamestnaný na dohodu o pracovnej činnosti od 01.02.2020 do 11.08.2020. Jeho príjem mesačne činil za mesiace február až júl 107,20 € v hrubom, t.j. 75,22 € v čistom a za mesiac august 0 €. Pri nástupe neuviedol žiadnu vyživovaciu povinnosť a ani mu neboli vykonávané žiadne zrážky zo mzdy.

Z výpisu zo Živnostenského registra SR mal súd za preukázané, že obžalovaný je v ňom vedený ako živnostník pod IČO: 50554204, a to od 10.10.2016 s predmetnom podnikania poskytovaním služieb v poľnohospodárstve a záhradníctve a od 03.01.2018 s predmetnom podnikania poskytovaním služieb v lesníctve a poľovníctve.

Zo správy ÚPSVaR Revúca súd zistil, že poškodená s maloletou žijú so svojimi príbuznými v dvojizbovom rodinnom dome. Hygiena bývania bola v čase sociálneho zisťovania na požadovanej úrovni. Matka maloletej je poberateľkou dávky v hmotnej núdzi vo výške 93,50 € a prídavku na dieťa 24,95 €. Poškodená udáva, že otec maloletej si vyživovaciu povinnosť neplní a na výživnom dlží cca 700 €. Mal. Nikola býva často chorľavá. Poškodený má výdavky mesačne na stravu 60 €, na hygienu 30 €, na šatstvo 60 €, a na domácnosť prispieva sumou 100€. Poškodenej finančne vypomáhajú rodičia. Obžalovaný bol v súčasnej dobe zamestnaný a jeho príjem mal byť na úrovni 620 €. Podľa jeho vyjadrenia si vyživovaciu povinnosť plní, pričom vie o tom že na výživnom je dlžný 600 €. Poškodenej uviedol, že túto sumu jej zaplatí.

Obec Rybníky obžalovaného bližšie nehodnotila.

Z odpisu z registra trestov súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ 1-krát súdne trestaný, a to tunajším súdom trestným rozkazom sp. zn. 2T/97/2019 zo dňa 26.06.2019, právoplatným dňa 10.07.2019 za prečin porušovania domovej slobody a pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov podmienene so skúšobnou dobou v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov do 10.07.2020. Podľa evidencie priestupkov sa v minulosti dopustil 3 priestupkov, a to 2-krát ako chodec a 1-krát za to, že nemal prekryté horné dýchacie cesty.

Na základe takto vykonaného dokazovania, podľa názoru súdu dostatočnom na náležité zistenie skutkového stavu a v rozsahu nevyhnutnom na meritórne rozhodnutie, po jeho objektívnom vyhodnotení podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito ako aj v ich súhrne, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku, súd dospel k záveru, ktorý je uvedený vo výrokovej časti rozsudku.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že v predmetnom období uvedenom vo výroku tohto rozhodnutia vznikol obžalovanému na výživnom voči poškodenej dlh vo výške 3 990,- €. Súd pristúpil k úprave skutkovej vety podanej obžaloby, a to tým spôsobom, že upravil výšku dlhu na výživnom, a to až ku dňu vyhlásenia tohto rozhodnutia, pretože v obžalobe je skutková veta napísaná až do súčasnosti. Obžalovaný v predmetnom období bol samostatne zárobkovo činnou osobou tak ako to vyplýva zo Živnostenského registra SR a bol v uvedenom období aj zamestnaný, kedy pracoval na dohodu, a teda bol evidovaný v Sociálnej poisťovni ako zamestnanec celkovo 16 mesiacov, pričom zvyšné mesiace nebol vedený v registri nezamestnaných na UPSVaR, teda preukázateľne si nehľadal prácu, aby mohol zarábať a platiť bežné a zameškané výživné.

Výpoveď obžalovaného z prípravného konania ako aj svedkyne - poškodenej súdu potvrdili, že obžalovaný dlhodobo nemal záujem o výchovu a ani výživu svojej dcéry, pritom obžalovaný si bol vedomý svojej vyživovacej povinnosti, avšak nezaplatil ani jednu splátku výživného, ktoré bolo určené rozsudkom tunajšieho súdu.

Pri hodnotení týchto výpovedí ako aj listinných dôkazov samostatne ako aj v ich súhrne súd konštatuje, že obžalovaný svojím konaním naplnil skutkovú podstatu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, nakoľko si v období od marca 2017 až doposiaľ, teda jednoznačne po dlhšiu dobu neplnil svoju vyživovaciu povinnosť.

Súd vzhľadom na vykonané dokazovanie nezistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Tr. zákona, aj keď obžalovaný v podstatne uznal, že si neplní vyživovaciu povinnosť voči svojej dcére, nemožno hovoriť o tom, že by sa k skutku priznal a už vôbec nie o tom žeby svoj čin úprimne oľutoval. Súd konštatoval u obžalovaného existenciu príťažujúcej okolností podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, a to skutočnosť, že obžalovaný už bol v minulosti za trestný čin odsúdený. Trestná sadzba za predmetný skutok je v zmysle § 207 ods. 3 Trestného zákona jeden až päť rokov trestu odňatia slobody. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností, pričom pri prevahe príťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi bolo potrebné použiť § 38 ods. 4 Tr. zákona, na základe ktorého sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, čo v tomto prípade predstavuje jej zvýšenie o 16 mesiacov. Súd konštatuje, že uloženie trestu odňatia slobody na spodnej hranici takto zvýšenej trestnej sadzby vo výmere 28 mesiacov je dostatočný na dosiahnutie účelu trestu, ktorým je výchovne pôsobiť na obžalovaného a odradiť ho v budúcnosti od páchania podobnej trestnej činnosti, prípadne ho motivovať k zaplateniu dlžného výživného ako aj k plateniu bežného výživného. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný sa skutku v tomto konaní dopustil úmyselným konaním a v skúšobnej dobe predchádzajúceho vyššie uvedeného odsúdenia tunajšieho súdu sp. zn. 2T/97/2019, nebolo v zmysle trestného zákona možné tento trest odňatia slobody podmienene odložiť na skúšobnú dobu (§ 49 ods. 2 Tr. zákona), preto súd uložil obžalovanému Ivanovi Rusňákovi trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže za posledných 10 rokov nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin (§ 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku. Pre osoby, ktoré boli prítomné pri vyhlásení rozsudku plyní lehota od jeho vyhlásenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Pre osoby, ktoré neboli prítomné pri vyhlásení rozsudku, plyní 15 dňová lehota od doručenia rozsudku.